

samostatnost dětí. Rozvoji kreativity dětí, technickým dovednostem, schopnosti spolupráce či práci s informacemi pedagogové věnovali dostatečnou pozornost. Zastoupení kritického myšlení a schopnosti argumentovat se vyskytovalo v 27,7 % hospitací. Podíl jednotlivých složek při rozvoji dítěte je ve střednědobém horizontu téměř neměnný.

TABULKA 116 | Sledovaná činnost rozvíjela – podíl hospitací (v %)

Sledovaná činnost rozvíjela	Podíl
Kreativitu dětí	37,8
Samostatnost	62,2
Schopnost spolupráce	46,1
Práci s informacemi	34,2
Kritické myšlení a schopnost argumentace (schopnost vlastního názoru a náhledu)	27,7
Technické dovednosti (praktické a rozumové dovednosti)	34,7
Kulturní povědomí	10,1
Multikulturní výchovu	2,8
Environmentální výchovu	4,4
Žádnou z uvedených oblastí	0,5

Pedagogové při hospitacích vedli své činnosti odborně a účelně k dosažení stanovených cílů s přihlédnutím k věku dětí a jejich individuálním potřebám. V rámci prováděných aktivit s dětmi i v pohospitačních rozhovorech prokazovali pedagogové dobré znalosti individuálních a specifických potřeb dětí a uplatňovali je také v praxi. Vhodnou formou diskuse, řízeného či spontánního rozhovoru průběžně zjišťovali a upravovali přiměřenost svých požadavků k dětem, jejich porozumění, jako předpokladu pro dosažení výchovně-vzdělávacích cílů.

Pedagogové ke své činnosti vhodně využívali vnitřní i vnější prostory zařízení v návaznosti na stanovený vzdělávací cíl. Obývací pokoj a ložnice jsou pak místa, která v rámci možností zařízení děti nejčastěji a nejraději využívají. Vlastní klubovna, zahrada či hřiště jsou prostory, kterými školská zařízení již běžně disponují a které také účelně využívají.

9.2.1 Realizované výchovné a vzdělávací metody

Při výchovně-vzdělávací činnosti bohužel přetrvává její nesystematické plánování u 36 % zařízení. Chybí zde především návaznost a provázanost mezi školním vzdělávacím programem, programem rozvoje osobnosti dítěte a jeho aplikace do týdenních programů výchovně-vzdělávací činnosti. Srovnatelně s minulým školním rokem využívali pedagogové k naplňování cílů stanovených v programech osobnosti stejné spektrum vzdělávacích strategií. Také bylo zjištěno, že v každodenní praxi se pedagogové zaměřují již více na osobnostní rozvoj dětí. V týdenních programech se však cíle zaměřené na tuto oblast vyskytují spíše nárazově. Není tak jasné jejich průběžné plnění a stanovení dalších dílčích cílů na základě sebehodnocení dětí. Negativní zprávou je také skutečnost, že počet zařízení, která dostatečně sledují pokrok každého dítěte, se dynamicky snížil. Úrovní vyžadující zlepšení bylo hodnoceno 38 % zařízení.

GRAF 112 | Výuka – podíl zařízení (v %)

